

Doc. PhDr. Oldřich Kašpar, CSc.

Katedra sociálních věd

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE.

Lenka Mazaná, *Institut výměnkářství včera a dnes*, bakalářská práce, Univerzita Pardubice, 2017, 58 s., 6 textových příloh.

Lenka Mazaná si za cíl svého zkoumání vybrala zajímavý fenomén, o jehož existenci příslušníci dnešní mladé generace mají - v lepším případě - vágní, v případě horším žádnou představu. A přitom právě „výměnek“ v dobách minulých představoval velmi důležitou sociální instituci ve venkovském společenství.

Její práce osciluje velmi zdařile mezi historií a antropologií, což považuji za užitečné, protože v mnoha případech (jako je například právě tento) je „interdisciplinární“ výzkum nevyhnutelný.

Ačkoliv se s některými soudy autorky neztotožňuji, považuji její práci za velmi inspirativní a hodnou následování.

Velmi mne zaujala myšlenka uvedená v závěru, že by mohlo dojít k renesanci výměnku. Pochopitelně, že v jiné formě, než tomu bylo v historii.

Důvody by se pro tuto skutečnost našla minimálně dva a oba vycházejí z - v současnosti - velmi deformovaných vztahů mezi státem a jedincem a mezi lidmi (příslušníky rodiny) samými.

Řečeno velmi zjednodušeně - výše důchodu, jako „moderní“ forma „výměnku“ od státu, pro nějž dotyčný pracoval po celou aktivní část svého života je jaká je (není potřeba příliš rozvádět, víme všichni). A v momentě, kdy rodiče přepíší veškerý svůj majetek (mnohdy vskutku nevelký) na své děti, mohou se dočkat toho, že po zbytek svého života budou doslova „živořit“ jen ze svého důchodu a to ve velmi tvrdých

podmínkách současné doby (mnohdy důchod nestačí ani na uhrazení pobytu v pečovatelském domě). Čili, podchytit tuto situaci formou jakéhosi „současného výměnku“ by asi nebylo zcela od věci.

Bakalářskou práci Lenky Mazané, Institut výměnkářství včera a dnes považuji za inspirativní a zdařilou a doporučuji ji k obhajobě s návrhem stupně hodnocení **výborně**.

V Pardubicích, 16. 5. 2017